

Musik.

En vecka späckad

av violinkonserte

Såväl hantverk som känslor tas på allvar i de violinkonsserter som kompletterar det dominerande Wagnerjubileet.

Anders Nilssons violinkonsert samt verk av Ludwig van Beethoven och Sergej Prokofjev

Dirigent: Daniel Blendulf. Medverkande: Kungliga Filharmonikerna och Cecilia Zilliacus, violin. Scen: Stockholms konserthus (22/5)

Vårsymfoni av Benjamin Britten och violinkonsert av Paul Hindemith

Dirigent: Daniel Harding. Medverkande: Sveriges Radios symfoniorkester, Radiokören och Adolf Fredriks gosskör, Frank Peter Zimmermann (violin), Sophie Bevan, Anne Sofie von Otter, Mark Padmore. Scen: Berwaldhallen, Stockholm (24/5)

tyngda genren. Att Stockholmston-sättaren låter sig beskrivas i termen romantiker ska inte tolkas reaktionärt; det handlar inte om soundet utan snarare om ambitionen att ta både hantverket och känslorna – de allmängiltiga – på allvar.

Så lyckas också Nilsson strukturerat kombinera det elegiska och sträva, utan att det låter vare sig kärvt eller klagande. Den nyskrivna violinkonserten (2011) låter soloviolinen stiga upp ur svaga stråkar. Men finstilla passager möter också fortissimo-förlopp under ett halvtimmesslångt verk, vars tre delar framförs i ett och markeras av tre solokadenser. Cecilia Zilliacus spelar stramt men stringent i ett stycke som ger känslan av parallella skeenden med målade dramaturgi. I programkommentaren talar Nilsson om "en återkommande motivisk idé där allt liksom stannar upp och manar fram en bild av ljus och en

oändlig horisontlinje". Om det är något han verkligen lyckats med så är det gestaltandet av både skörhet och en sorts ogripbar evighet utan att det blir varken överlastat eller patetiskt.

Daniel Blendulf, cellisten som sadlat om till dirigent, har gått från ung och lovande till lovvärd. I ett program som även omfattade Beethovens Prometheusouvertyr och en Prokofjev femma med ovanlig pondus fick han visa både omdöme och bredd. Precis som Berwaldhallens chefsdirigent Daniel Harding har han förmågan att kräma på med bibehållen bromsberedskap, vilket gör det möjligt att zooma in och ut mellan helheten och detaljer.

Med Harding på pulsten fick Radiosymfonikerna under fredagens säsongsavslutning i Berwaldhallen också tillfälle att både knacka dovt och slå på stortrumman i Paul Hindemiths sällan spelade violinkonsert (1939).

Frank Peter Zimmermann är en solist med både hjärta och hjärna och fick fram lättheten också när det blåste hårt. Som extranummer gav han en välnött Bachpartita livs-

4.

Den som mitt i maratonfirandet av årets 200-årsjubilar Wagner påminde sig om att konstmusik är mer än bara opera kunde konstatera att det var violinkonserternas vecka. Onsdagens program på Stockholms konserthus var centrerat kring uruppförandet av Anders Nilssons nytillskott i den traditions-

4.